

<https://doi.org/10.15388/SMVK.2026>

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVIII KONFERENCIJA

Vilnius, 2026 m. gegužės 8 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF
mokslo specialistė Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2026

Mokslo komitetas:

dr. Mindaugas Kvietkauskas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Lina Malinauskienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
dr. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
dokt. Ignas Karnas
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
jaun. asist. dr. Andrius Žučenka
jaun. asist. Ieva Kubiliūtė
prof. dr. Pranas Šerpytis

lekt. Artūras Mackevičius
asist. dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
prof. dr. Kristina Ryliškienė
asist. dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
gyd. rez. Kristina Lialytė
gyd. rez. Viktorija Mickevičiūtė
asist. dr. Dalia Krivaitienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
lekt. Mykolas Udrys
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
vyr. lekt. dr. Andrius Bleizgys
gyd. rez. Dominykas Budrys
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dokt. gyd. rez. Ugnė Mickevičiūtė
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigita Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Austėja Zubauskaitė
Giedrė Zdanavičiūtė
Arshia Tabassum Abdul Rahman
Ieva Jankūnaitė
Gabija Balčiūnaitė
Gabrielė Gudelytė
Marija Šarnauskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gabrielė Jurytė
Kornelija Klinkaitė
Nursat Gazizov
Sofija Šestak
Mindaugas Smetaninas
Deimantė Šerniūtė
Eva Kriaučiūnaitė
Edas Leščinskis
Agata Bruzgul
Erika Vaitkutė
Ugnė Mickutė

Gabija Mūraitė
Augustė Melaikaitė
Artemij Morozov
Raminta Kastecakaitė
Gustė Šuliauskaitė
Karolina Karneckaitė
Eglė Žulpaitė
Sylvia Rogoža
Gabrielė Jonauskaitė
Agnė Vasiulytė
Rūta Uksaitė
Roman Blinov
Marija Sarafinaitė
Eglė Valčiukaitė
Paulė Kergytė
Milda Černytė
Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Greta Ramonaitė

Silvija Černiauskaitė
Danial Heidar
Edgaras Zaboras
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Achila Kasandra Lunkė
Meda Petrylaitė
Ernestas Gulbickis
Radvilė Kadytė
Julija Šnipaitytė
Smiltė Vaišvilaitė
Evelina Dakševičiūtė
Alicija Šavareikaitė
Elinga Inčirauskaitė
Milda Eleonora Griciūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2026

© Vilniaus universitetas, 2026

SARS-COV-2 INFEKCIJOS PREVENCIJA IR GYDYMAS: KLINIKINIAI IŠŠŪKIAI POPANDEMINIAME LAIKOTARPYJE

Autorė. Aistė ČEPONYTĖ, IV kursas.

Vadovė. Prof. Dr. Ligita JANČORIENĖ, VU MF Klinikinės medicinos institutas, Infekcinių ligų ir dermatovenerologijos klinika.

Tikslas. Išanalizuoti popandeminės SARS-CoV-2 infekcijos prevencijos ir gydymo strategijas bei jas ribojančius iššūkius.

Metodai. Literatūros analizei naudota PubMed duomenų bazė, atrinkti 2023 – 2026 metų straipsniai, bei pasaulinės sveikatos organizacijos ir ECDC oficialios ataskaitos ir klinikinės gairės.

Rezultatai. Popandeminiu laikotarpiu prevencijos ir gydymo strategijų pokyčius lemia viruso genetinis plastiškumas. Rekombinacija ir mutacijos nulėmė Omicron linijos atmainų dominavimą bei nuolatinę kaitą, tapusią esmine „imuninio pabėgimo“ priežastimi.

Vertinant vakcinacijos efektyvumą nustatyta, jog apsauga nuo infekcijos yra trumpalaikė ir po kelių mėnesių reikšmingai sumažėja dėl besikeičiančio dominuojančio viruso varianto. Siekiant palaikyti apsaugą, periodiškai atnaujinama vakcinų sudėtis. Imunizacija, pritaikyta cirkuliuojančiam variantui, pasižymi aukšta apsauga prieš hospitalizaciją bei mirtį, o tai pagrindžia monovalenčių, į rizikos grupes orientuotų vakcinacijos strategijų svarbą popandeminiu laikotarpiu.

Pastebėta, jog popandeminiu metu gydymo srityje etiotropinė terapija tampa apribota. Paxlovid išlieka efektyviausiu ir pirmu pasirinkimu ankstyvam rizikos grupių pacientų gydymui, tačiau jo taikymą gali riboti kliniškai reikšingos ritonaviro polifarmacinės sąveikos per CYP3A4 fermentų sistemą. Dėl viruso pokyčių, pradedę neutralizuojantį poveikį 2025 m. galutinai iš rekomendacijų pašalinti monokloniniai antikūnai – sotrovimabas, kasirivimabas – imdevimabas. Tuo tarpu tais pačiais metais patvirtintas monokloninis antikūnas, taikomas sunkios ligos atveju ir pasižymintis imunomoduliaciniu poveikiu – Gohibic. Taip pat yra naujai atrandamas heparinų antivirusinis poveikis, kuris leidžia ieškoti inovatyvių SARS-CoV-2 valdymo būdų, tačiau jų klinikinė reikšmė dar nėra apibrėžta.

Nepaisant viruso gebėjimo kisti, viena iš svarbiausių problemų popandeminiu laikotarpiu yra žmonių abejingumas vakcinacijai, nulemtas rizikos nuvertinimo bei dezinformacijos. Matematinio modeliavimo rezultatai įrodo tęstinės imunizacijos svarbą, net ir esant viruso mutacijoms, kas apatiškumą skiepams padaro reikšmingesne problema.

Išvados. Efektyvų viruso valdymą popandeminiu laikotarpiu riboja viruso evoliucinis plastiškumas. Dėl šios priežasties kritinę reikšmę įgauna nuolatinis vakcinų atnaujinimas, tikslinė aukštos rizikos grupių apsauga ir naujų medikamentų paieška.

Raktažodžiai. COVID-19; popandeminis laikotarpis; SARS-CoV-2; prevencija ir gydymas.